

TRIMBORN, Karl (Keulen 2 december 1854 –
Bonn 25 juli 1921).
Zetelde van 1896 tot 1918 voor de katholieke Zen-

trum-partij in de Rijksdag en was in de laatste weken van de Eerste Wereldoorlog minister van binnenlandse zaken. Trimborn, advocaat, was getrouwd met een Waalse uit Verviers en had al voor 1914 banden met Belgische katholieke kringen.

Op 17 september 1914 werd Trimborn bestuurschef in het bezette Verviers en op 2 november referent voor cultuur en onderwijs in het Duitse bestuur in Brussel. Hij was van meet af aan een tegenstander van de **Flamenpolitik**, aanvankelijk omdat hij hoopte op een aparte vredesregeling met België, later omdat hij niet meer geloofde in een Duitse overwinning. Hij vond dat de V.B. loyaal moest blijven omdat ze anders na de aftocht van de Duitse troepen in België geen kans meer zou maken. Bovendien was hij van mening dat een Duitse heerschappij over België, de onderliggende bedoeling van de **Flamenpolitik**, toch niet haalbaar was omdat de Belgische katholieken zich daar nooit bij zouden neerleggen. Tot Vlaamsvriendelijke maatregelen was het Duitse bestuur dus volgens Trimborn alleen binnen de perken van de Belgische wettelijkheid bevoegd. Hij verzette zich tegen de bestuurlijke scheiding en nam uiteindelijk in augustus 1917 ontslag. Wel bleef hij actief in de **Deutsch-Flämi-sche Gesellschaft**, sinds maart 1918 als bestuurslid.

LITERATUUR: W. Dolderer, *Deutscher Imperialismus und belgischer Nationalitätenkonflikt* (Kasseler Forschungen zur Zeitgeschichte, nr. 7, 1989).

WINFRIED DOLDERER